

## הַלְבוֹת טִמְאַת אֲכָלִין

מִצְוֹת עֲשֵׂה אַחַת, וְהִיא דִּין טִמְאַת מִשְׁקִין וְאֲכָלִין וְהַכְשָׁרָן.  
וּבְאֹר מִצְוָה זוֹ בַּפְּרָקִים אֵלּוּ.

## הַלְבוֹת טִמְאַת אֲכָלִין פֶּרֶק א

א. כָּל אֲכָל הַמִּיחָד לְמֹאכַל אָדָם, כְּגוֹן לֶחֶם וּבָשָׂר וְעֻנְבִים וְזִיתִים וְכִיּוֹצֵא בָהֶן מְקַבֵּל טִמְאַה; וְכָל שְׂאִינוֹ מִיחָד לְמֹאכַל אָדָם הָרִי זֶה טָהוֹר וְאִינוֹ מְקַבֵּל טִמְאַה, אֲלֹא אִם כֵּן חָשַׁב עָלָיו וַיִּיחָדוּ לְמֹאכַל אָדָם. וְזֶה וְזֶה אִינוֹ מְקַבֵּל טִמְאַה, עַד שִׁיבִלֵּל תַּחֲלָה בְּאַחַד מִשְׁבְּעָה מִשְׁקִין; וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא הַכָּשֵׁר, שֶׁנֶּאֱמַר "וְכִי יִתֵּן-מַיִם עַל-זֶרַע" (ויקרא יא, לח).

ב. וְאֵלּוּ הֵן הַשְּׁבָעָה מִשְׁקִין שֶׁמְכַשִּׁירִין אֶת הָאֲכָלִין לְטִמְאַה הַמַּיִם, וְהַטֵּל, וְהַשְׁמֵן, וְהַיֵּין, וְהַחֲלָב, וְהַדָּם, וְהַדְּבַשׁ. וְאִינֶן מְכַשִּׁירִין עַד שִׁיפְלוּ עַל הָאֲכָלִין, בְּרִצּוֹן הַבְּעָלִים; וְלֹא יִהְיוּ סְרוּחִין, שֶׁהַמִּשְׁקָה הַסְּרוּחַ אִינוֹ מְכַשִּׁיר. וְכִיּוֹן שֶׁהַכָּשֵׁר הָאֲכָל אֵף עַל פִּי שִׁיבֵשׁ וְהָרִי הוּא נָגוּב, הָרִי זֶה מְקַבֵּל טִמְאַה.

ג. אֲכָל שֶׁהָיָה בָּלוּל בְּמֵי פְרוֹת כְּגוֹן מִי תוֹתִים וְרִמּוֹנִים אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא בָּלוּל, וְנִגַּע בּוֹ הָזָב אוֹ בָּשָׂר הַמֵּת הָרִי הוּא טָהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הַכָּשֵׁר בְּאַחַד מִשְׁבְּעַת הַמִּשְׁקִין.

ד. אִין שֵׁם מִשְׁקָה שֶׁמְקַבֵּל טִמְאַה, אֲלֹא שְׁבָעַת הַמִּשְׁקִין שֶׁמְנִינוּ בְּלִבָּד; אֲבָל שְׂאֵר מִי פְרוֹת כְּדֶרֶךְ שְׂאִין מְכַשִּׁירִין, כִּךְ אִין מְקַבְּלִין טִמְאַה כָּלָל. זִיתִים וְעֻנְבִים שֶׁלֹּא הִבִּיאוּ שְׁלִישׁ מִשְׁקִין הִיּוֹצֵאִין מֵהֶן אִינֶן מְכַשִּׁירִין, וְלֹא מְקַבְּלִין טִמְאַה; אֲלֹא הָרִי הֵן כְּשֶׂאֵר מִי פְרוֹת, שֶׁהֵן טָהוֹרִין לְעוֹלָם.

ה. אֵלּוּ דְּבָרִים שְׂאִינֶן מְקַבְּלִין טִמְאַה, וְאֵף עַל פִּי שְׁבָנֵי אָדָם אוֹכְלִין אוֹתָן, לְפִי שְׂאִינֶן נֹאכְלִין לַהֲנֹאת גּוּפָן, אֲלֹא מִפְּנֵי שְׁנוֹתָנִין טַעַם בְּמֹאכְלוֹת אוֹ מִפְּנֵי הָרִיחַ אוֹ הַמַּרְאֶה; וְאֵלּוּ הֵן הַקֶּשֶׁט וְהַחֲמֵס וְרֹאשֵׁי בְשָׂמִים וְהַתִּיָּה וְהַחֲלִתִּית וְהַפִּלְפְּלִין וְחִלּוֹת חֲרִיעַ, וְכֵן כָּל כִּיּוֹצֵא בָהֶן.

ו. הַשְּׁבָת סִתְמוֹ לְאֲכִילַת גּוּפוֹ, כְּשֶׂאֵר יִרְקוֹת שָׂדֶה; וְאִם חָשַׁב עָלָיו לְקַדְּרָה, אִינוֹ מְטַמֵּא טִמְאַת אֲכָלִין. וְהַשְּׁבָת מְשַׁנְתָּנָה טַעַם בְּקַדְּרָה הָרִי הִיא כְּזָבָל, וְאִינָה מְטַמֵּא טִמְאַת אֲכָלִין. הַתְּמָרִים וְהַגְּרָגְרוֹת שֶׁנִּתְּנָן לְקַדְּרָה כְּתַבְּלִין עֲדִין הֵן מְטַמְּאִין טִמְאַת אֲכָלִין, עַד שִׁיפְסְדוּ מִלֵּאכֹל אָדָם.

ז. הַפְּרָשִׁינִין אִם יִחָדֵן לְמֹאכַל אָדָם, מְטַמְּאִין טִמְאַת אֲכָלִין. הַקּוֹר, הָרִי הוּא כְּעֵץ לְכָל דָּבָר; וְאִם שָׁלְקוֹ וְטַגְנוֹ, מְטַמֵּא טִמְאַת אֲכָלִין. הַחֲרָצִינִין וְהַזּוּגִין אֵף עַל פִּי שֶׁכִּנְסֵן לְאֲכָלִין, אִין מְטַמְּאִין.

ח. זִיתִים וְעֻנְבִים הַקָּשִׁים שֶׁנִּפְרָצִין וְיּוֹצֵאִין מִתַּחַת הַקּוֹרָה בְּשַׁעַת הַדְּרִיכָה, אִינֶן מְקַבְּלִין טִמְאַה. וְעַד כַּמָּה, עַד אַרְבַּעַת קַבִּין לְכָל כּוֹר; הִיא הַנִּפְרָץ יִתֵּר מִזֶּה, מְקַבְּלִין טִמְאַה. וְאִם כִּנְסֵן לְאֲכָלִין אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן פָּחוֹת מֵאַרְבַּעַת קַבִּין, מְקַבְּלִין טִמְאַה.

ט. הַכַּפְּנִיּוֹת וְהַפְּגִין וְהַבֶּסֶר וְהַקֶּצֶחַ הָרִי הֵן כְּאֲכָלִין, וּמְקַבְּלִין טִמְאַה. לוֹלֵבֵי זֶרְדִּים, וְהַחֲרוּבִין, וְשִׁלְעָדֵל, וְעַלֵּי הַלוּף הַשּׁוֹטָה

אינן מקבלין טמאה, עד שימתקו. החרדל והתרמוסין ושאר כל הנכבשין מטמאין טמאת אכלין, בין משהמתיקו בין עד שלא המתיקו.

י. זיתים שכבשן בעלין שלהן אין העלין מקבלין טמאה, שלא כבשן לאכלן אלא למראה. פישות שלקישות, והנץ שלה אינו מקבל טמאה, מפני שאינו אכל.

יא. דבש בכורתו, מטמא טמאת אכלין שלא במחשבה; ודבש הדבש משירסק החלות, מטמא משום משקה. דבש הזב מכורתו, מטמא טמאת משקין; חשב עליו לאכלין, מטמא טמאת אכלין.

יב. השמן שקרש אינו אכל, ולא משקה; חשב עליו כשהוא קרוש, בין לאכלין בין למשקין בטלה דעתו. וכן הדם שקרש אינו אכל, ולא משקה. חשב עליו לאכלין, מטמא טמאת אכלין; חשב עליו למשקין, בטלה דעתו.

יג. חלב שקרש אינו לא אכל, ולא משקה. חשב עליו לאכלין, מטמא טמאת אכלין; למשקין, בטלה דעתו. דבש תמרים לא אכל, ולא משקה. חשב עליו לאכלין, מטמא טמאת אכלין; למשקין, בטלה דעתו. ושאר כל מימי פרות כלן לא אכל, ולא משקה; חשב עליהן, בין לאכלין בין למשקין בטלה דעתו.

יד. השלג אינו אכל, ולא משקה. חשב עליו לאכלין, בטלה דעתו; חשב עליו למשקה, מטמא טמאת משקין. נטמא מקצתו, לא נטמא כלו; העבירו על גבי כלי חרס הטמא, נטמא כלו.

טו. החלב שבכחל שחשב עליו בטלה דעתו, והרי הוא טהור; חשב על החלב שבקבה, הרי זה מטמא טמאת אכלין.

טז. ענבים שדרכן משיחלך בהן הדורן שתי וערב, מטמאין טמאת משקין; נשתירו בהן גרגרין שלמים, אותן גרגרין מטמאין טמאת אכלין. וכן הזיתים משיטענו, מטמאין טמאת משקין; נשארו בהן גרגרין שלמים, מטמאין טמאת אכלין.

יז. הערלה, וכלאי הכרם, ושור הנסקל שנשחט, ועגלה ערופה בין שנשחטה בין שנערפה, וצפרי מצרע, ופטר חמור, ובשר בחלב, ובשר פרה אדמה, והפגול, והנוטר אף על פי שכל אלו אסורין בהנאה, כלן מטמאות טמאת אכלין.